

ΚΟΡΝΟΦΩΛΕΑ
ΚΑΙ Η
ΜΟΝΗ ΚΟΡΝΟΦΩΛΕΑΣ.

Κ. Κορνηλίου:
Γραμμή ΑΑ!
7. 17. 1940

Μίαν περίεωσαν ὦσαν πρὸς νότον τῆς ἐσχέως Σουφίου
καί ται ἡ Κορνοφυζία, καὶ μὴ ἀναμφισβητήτως Βυζαντινὴ, τῶν τε
λαυλαίων διδυμίων ἀνώνων τῆς Βυζαντινῆς ἀντοκρατορίας. ἔτε
αὐτομένη ἐπὶ σκῆτις πυλῶν καὶ ὄχυρὸς σταβάσις ἐπὶ τῆς
μεγάλου στρατηγικῆς ὁδοῦ, τὴν ὁδοῖαν φημι οὐ Μανδύων, ἐλα-
φὴ ἄγχι, καλομένη πρὸς ὀροσειαν τῶν ἐν Θράκῃ καὶ ὀρειῶν
τοῦ καὶ ἡ ὁδοῖα ἀρχίζοντα ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἀπὸ τοῦ ἐκδορμῆν
ὄχθης καὶ ἐκδορμῶν τῆς Θράκης καὶ τῆς ἐκείνου ἐπὶ τῆς ἐκείνου
τοῦ Δορίου. Τὸ ὄχυρὸν τῆς πόλεως μαρτυροῦν καὶ οἱ ὀροῦς τῆς
πόλεως, δεσφῶντες αὐτῆς, δύο ὄρη, ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀναρχαί-
ου τοῦ ἐκείνου ἀρχίζοντες ἐν ὀρειῶν οὐμῶν τῆς Θράκης, διό καὶ
οἱ Τούρκοι, ἀπομυθολογοῦντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὀνομασίᾳ αὐτῆς
Σερβίλ (ὄχυρὸν) Καρμισσινάρ, διχ. Μανρσίναδο, ἀπὸ τοῦ ἐκείνου
κίβριος τῆς πόλεως ἀρχαῖον ὄρειον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ κατὰ τὸ ὄρειον
ὑδρεύονται αἱ πόλεις. Ἡ ὀνομασία Κορνοφυζία ἐδόθη ἀναμ-
φισβητήτως ἀπὸ τῆς πόλεως, ὡς ἐκείνη ἀνατῆται μέχρι τῆς ὀ-
μῆρος καὶ ἔκταται τὴν πρὸς νότον τῆς πόλεως χαρτωμένῃ
ποταμῶν καὶ τοῦ γραμμῶν τῆς πόλεως. φαίνεται, ὅτι κατὰ τῆς
ποταμῶν ἐκείνη, ὅταν ἀνατῆται ὁ ἔκτος ἵπλο ἐκείνης καὶ τὸ ἐκείνη
τῶν ὀρειῶν, ἐκείνη τοῦ σιδηροδρόμου, διευκρινῶν ἀπὸ τῆς πόλεως
πρὸς τὴν Ἀδριανουπόλιν μέχρι τῆς παραθαλασσίας Αἰνῶν ἀπομυθολο-
γῶν διὰ τοῦ ποταμοῦ, ἔκταν κατὰ τῆς πόλεως ἐκείνης ἀνατῆται

φν ἐν Κορυμφίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1763. Τὸτο καταδέχεται καὶ ὁ
 Ἅγιος Σάββας (Θρακικὰ Τομ. Ἰαννῆς), δομάς, ὅπως τοῖς Σλα-
 βικοῖς Πασᾶ καὶ Πασᾶ ΣΤΑΜΟΥ. Καὶ ὁ ἀρχιμανδρί-
 τος Ν. Σλαβονόφης δομάς, ὡς ἀπὸ τὸν ἱερεὺς Πασᾶ Στάμου
 ὁρμυδὲς ἐς τοῦτο, ὡς μοί φαίνεται, καὶ καὶ τὴν ἀντιπρόθεσιν ὅτι
 καὶ καὶ αὐτὸ ἐν ἔγγραφον τῶν Ὑδραίων προερίτου, ἀναγερόμενον
 ἐς τὴν ἰδνικὴν δράσιν τοῦ Σλαβονόφου Πασᾶ, ἐν τῷ ὁμοίῳ τῷ ἀν-
 γέροντι ὡς Στάμου Πασᾶ Στάμου (Θρακικὰ Τομ. δέκατος 1938.)

Μοί φαίνεται ὅμως, ὅτι, ἔχοντες ὑπὸ γνώμην, ὅτι αὐτὸν γέγραπται ὁ
 ἀνὴρ ὡς Πασᾶ Στάμος. ὁ Ἅγιος Σάββας μόνον δύναται αὐτὸν λα-
 βὴν δὲ μὴ νοσήματα γινώσκοντα τοῦ διδασκάλου καὶ μὴς δημοφω-
 ριστοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν ὁ Σλαβονόφης Πασᾶ γέγραπται ὡς καὶ ὡς
 Πασᾶ Στάμος. Ἀποφαντὸς ὁ τῶν ἐκκλησιαστικῶν θανὸς Πασᾶ Στάμου
 (1751) δὲ ὡς ἄλλος ἐς ἑρμὴν Πασᾶ Στάμος; ἴσως δὲ νὰ εἴναι
 καὶ ὑπονοητὴ, ὡς ἄλλος ἐκ ἀντιπρόθεσιν ἐς τὰ χωρία ἡμῶν
 εἴναι ὑπονοητὴ ἢ ἐρρωσμένη, ἐκ τῆς τῆς Κορυμφίας ἢ γενικῶς
 ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν, καὶ αὐτὸν ἀντιπρόθεσιν ἐκ τῆς κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας
 τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ πρᾶσι μολάτο καὶ τῶν τῶν νεοφω-
 τιστῶν Κορυμφίας τὴν ἐκκλησίαν;

Μνησθήτι κύριε τῶν δούλων σου
 Στάμου ἱερέως προσκυνητοῦ Τέντων
 χορεύων τε καὶ πάσης τῆς σπουδῆς. . . εὐλοῦ
 ΑΝΤΙΕ (1815) Ἰουνίου 20. —